

Herdabrev för fastetiden 2012

Kära bröder och systrar!

Fastetiden är en tid av nåd som ger oss tillfälle till besinning, stillhet och ny början. ”Se, jag vill göra något nytt... jag skall göra en väg i öknen och strömmar i ödemarken” (Jes 43:19-20). Det är så mycket Gud vill ge oss, både som enskilda personer och som hans heliga folk. Vi måste lära oss att lyssna till hans röst och låta oss ledas på hans väg. Det är min förhoppning att vi alla unnar oss den tid vi behöver för att bli mer öppna för Gud nu under den heliga fastetiden. Ibland blir det lättare för oss när det händer något oväntat som gör att våra planer blir omkullkastade. Jag skriver själv detta herdabrev från en sjukbädd, där jag hamnat efter att ha ramlat och brutit fotleden i Vadstena av alla platser. Just en sådan situation kan ibland göra det möjligt för oss få mer tid för bön och eftertanke. En sak som har slagit mig under denna tid är hur mycket godhet man får möta, inte minst i sjukvården. Ibland är vi så vana att klaga på all vanvård att vi glömmer att det finns ett oändligt mått av godhet och omtanke hos människor som har vikt sitt liv åt de sjuka och äldre. Det missnöje vi helt naturligt ger uttryck för när något gått snett får inte fördunkla vår glädje och tacksamhet över all den godhet som finns hos människor av olika slag. Sverige liksom hela Europa står inför en stor utmaning nu när befolkningen blir allt äldre och mer vårdbehövande. Det kommer att kräva stora offer av den övriga befolkningen. Därför måste godheten främjas på alla sätt, så att inte kortsiktiga självviska intressen tar överhanden.

”Inget är starkare än godheten, På samma sätt som vatten kan släcka en kraftigt flammande eld, så kan ett vänligt ord släcka en vrede som är starkare än en brinnande ugn” (Johannes Chrysostomos). Gud är all godhets källa och den som visar godhet gör det i sista hand genom den Helige Andes inspiration. Allt gott oavsett vem som gör det pekar tillbaka på Guds oändliga godhet. Denna klassiska katolska sanning kan få en profetisk betydelse i ett pluralistiskt samhälle som vårt, där det ofta saknas en gemensam värdegrund. Men alla bejakar i princip den mänskliga godheten. Vi behöver en ”godhetens allians” i det framtida Sverige, om inte segregation och främlingskap mellan människor skall öka. Samtidigt får vi inte förväxla sann godhet med en falsk påklitrad vänlighet som av lättja och feighet väjer under för sanningen. Godheten kräver också civilkurage och modet att säga ifrån när något är fel. Det är en skam att mobbning och kränkning av olika människor kan fortgå.

Dagens evangelium betonar en aspekt av godheten som man ibland glömmer bort i vår tid: förlåtelsen. ”Mitt barn, dina synder är förlåtna” (Mark 2:5), säger Jesus till den lame. Bara Gud kan förlåta synder och han har överlåtit detta privilegium till sin Kyrka, som är förlåtelsens institution. Under fastetiden är vi alla inbjudna att ta emot försoningens sakrament och låta oss förvandlas av den nåd som detta sakrament ger oss. Då blir vi också i stånd att sprida förlåtelse och försoning omkring oss till dem vi möter. Också det är en viktig aspekt av det

glada budskapet. Så mycket sorg och lidande, både i vårt personliga liv och på det mer globala planet, beror på oförsonlighet och brist på vilja att förlåta.

Påven Benedikt XVI betonar outtröttligt hur viktigt det är skapa en djupare dialog mellan människor av olika slag. Både den ekumeniska och interreligiösa dialogen ligger honom varmt om hjärtat. På hans initiativ har den Heliga stolen också börjat ett initiativ som kallas "hedningarnas förgård". Liksom det i Jerusalems tempel fanns en plats som var vigd för dem som inte tillhörde det utvalda folket, måste det i Kyrkan finns utrymme för samtal och dialog med dem som inte har någon uttalad tro på Gud. I vår del av världen kan denna grupp rentav utgöra majoriteten av befolkningen. Därför har den Heliga Stolen också utvalt Stockholm till att bli en sådan mötesplats i höst, där troende och icke-troende kan mötas i dialog om viktiga frågor bortom de skiljelinjer som finns. Vi kan se det som en uttrycklig längtan efter en "godhetens allians".

I höst börjar också det Trons år som den helige fadern har utropat med anledning av att det är 50 år sedan det Andra Vatikankonciliet inleddes. Jag vädjar till alla troende att redan nu börja be för detta Trons år, så att det för hela Kyrkan kan leda till förnyelse och fördjupning av tron. Det är vår stora sorg att så många lämnar tron och glider bort från Kyrkan. Aldrig har det varit så svårt att ge tron vidare till nästa generation som det är nu i Europa. Som minoritetskyrka har vi katoliker i Sverige alltid levt med denna svårighet, så det är inte helt nytt för oss. Samtidigt måste vi se det både som ett angeläget förbönsämne och en uppmaning till handling och engagemang. I vårt samhälle är man mer öppen än vi tror för ett trovärdigt vittnesbörd om Guds godhet och sanning i Jesus Kristus. Det finns visserligen rester av anti-katolska fördomar kvar, men ändå är människor mer viliga att öppna sig. Därför är det så viktigt att alla döpta förstår att de har del i Kyrkans uppdrag att sprida trons sanning och Guds godhet till alla de möter. Samtidigt är det många av våra katoliker som måste fördjupa sin kunskap om tron för att kunna bemöta de frågor de ställs inför. Det är viktigt att erbjuda vuxenkatekes, bibelstudium och andra former av trosfördjupning i våra församlingar. Den kurs för smågruppsledare som nyligen ordnades visade att det finns stort intresse.

Till sist vill jag också peka på den heliga mässans livsavgörande betydelse för oss alla. Där lär vi oss lyssna till Guds ord och fördjupa vår tro. Där berörs vi av Guds godhet och förlåtande kärlek. Där styrks vi i vår katolska identitet och dras ut ur vår individualism. Där får vi fira att vi är Guds älskade barn, Jesu bröder och systrar och den Helige Andes budbärare till en värld i desperat behov av Guds godhet och sanning. Därför är vi inbjudna och förpliktade att varje söndag fira eukaristin, oavsett vilket språk och enligt vilken rit den firas. Alla är vi ett i Kristus! Må hans godhet alltid lysa upp era liv och ge er kraft att sprida den till alla ni möter! Med min förbön och välsignelse,

Stockholm 2012-02-13

+Anders Arborelius ocd